

der vilde ske nogen Forandring paa dette Punkt. De maa saa se at naa deres Maal ved at faa de Mestre, som staa udenfor Organisationen, til at gaa ind i denne.

Ogsaa om Spørgsmaalet angaaende Automater har der været ført lange Forhandlinger i Udvalget, idet man har forhandlet om, hvorvidt de skulde kunne paafyldes om Søndagen eller ej, og hvorvidt det burde kunne ske med Anvendelse af fremmed Medhjælp. Sidst vi havde denne Sag til Behandling, tror jeg, vi kom til det Resultat, at naar de paagældende ikke brugte Medhjælp, skulde de have Lov til at fylde deres Automater, idet det blev hævdet af dem, som havde Automater, at Automaterne ingen Nytte var til, naar man ikke maatte fylde dem flere Gange om Dagen; særlig ønskede de, som kun havde Raad til at have een Automat, at faa Lov til at fylde den igen, da de ellers vilde blive daarligere stillet end de mere velhavende, som havde Raad til at have flere Automater. Jeg tror, det var det, som bevirkede, at vi gik med til, at naar de paagældende ikke brugte fremmed Medhjælp, maatte de have Lov til at fylde deres Automater, og det er altsaa ogsaa det Standpunkt, Landstinget nu er kommet til. Jeg har set Sagerne igennem hjemme og opdaget, at det er et Kompromis, vi er kommet til en Gang før; men hvorvidt det er en rigtig Bestemmelse eller ikke, tør jeg ikke udtale mig om.

Som jeg allerede har bemærket, er der adskillige Punkter i Lovforslaget, som jeg kunde have ønsket anderledes. Alligevel skal jeg ikke stille Forslag om Sagens Behandling i et Udvalg, da jeg ved, hvor besværligt det er at opnaa Enighed om et Lovforslag af denne Art. Det foreliggende Lovforslag er saaledes, at der, naar det opbøjes til Lov, sikkert kan arbejdes taaleligt efter dets Bestemmelser; i Sædeleshed betegner det et stort Fremskridt fra Kl. 8-Lukningen gennem Beskyttelsesbestemmelserne for Forretningsmedhjælperne. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Lemvigh-Müller: Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen udtalte her fra Talerstolen mange Gange — maaske for mange Gange — sin Glæde over forskellige Ting i dette Lovforslag. Jeg skal indskrænke mig til at udtrykke en enkelt Glæde i Anledning af Lovforslaget, nemlig en Glæde over, at det efter at have været sat paa Dagsordenen 3 Gange endelig kommer til Behandling den fjerde Gang. Det er saa meget mere glædeligt, at denne Sag nu

nærmer sig sin Afslutning, som der jo ikke er noget her i Tinget, der interesserer de ærede Medlemmer mere end netop Lukning, og derfor beklager jeg ogsaa, at der i dette Lovforslag ikke findes en speciel Paragraf angaaende en større Institution, som maaske kunde trænge til at være lukket ikke fra bestemte Tider om Dagen, men fra en bestemt Tid af Aaret. Jeg kunde tænke mig en Institution, der kunde trænge til at være lukket fra April til den første Tirsdag i Oktober, men der er jo ikke her stillet noget Forslag i saa Henseende.

Jeg skal kun dvæle ved nogle ganske enkelte af Lovforslagets Bestemmelser, idet jeg i al Almindelighed maa sige, at Lovforslaget bærer et umiskendeligt Præg af at være et daarligt Kompromis, og jeg har den Opfattelse, at alle Love, der kommer til Verden gennem Kompromisser, er slette. Jeg synes ogsaa, at det foreliggende Lovforslag er ret slet. Der er Tale om at indføre Bestemmelser, som gaar ud paa at afskære de handlende fra at handle med forskellige Varer, men i samme Aandedræt giver man Dispensationer i alle Ender og Kanter. Der er vist ikke andet tilbage, man ikke kan købe efter de lovbestalede Lukketider, end Manufakturvarer — man kan faa Legetøj, Tobak, Chokolade, Blomster, og jeg ved ikke hvad, efter Lukketid. Disse Dispensationer bærer Vidnesbyrd om, at Lovforslaget ikke er, som det bør være.

Angaaende Kagebagerne og Lukningen af Bagerbutikker har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Chr. Hansen) udtalt sig. Jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at der er adskillige af dem, som driver Konfitureforretning paa Kagebagerborger-skab, der kommer til at staa i en ganske anden Stilling end de enkelte, som kun har Detailhandlerborger-skab, eller som sælger paa Konditorborger-skab eller almindeligt Bagerborger-skab. Der er en Fejl ved denne Bestemmelse, som jeg synes, den højt-ærede Minister burde have haft sin Opmærksomhed henvendt mere paa; der burde have været truffet en Afgørelse, som stillede de forskellige handlende paa dette Omraade ens.

En anden Bestemmelse, som jeg finder ganske overordentlig uheldig, er den, der angaar Salget af Blomster fra Forretninger i Nærheden af Kirkegaarde. Det hedder, at Politiet skal skønne over, hvorvidt de paagældende Forretninger ligger i Nærheden af en Kirkegaard. Jeg er imod, at den Slags Ting skal afgøres ved Skøn; det burde være saaledes, at enten havde samtlige Blomsterhandlere Lov til at holde aabent